

'Dierenartsencentrum West'

Noordwal 81, 4501 JT Oostburg
 Romanlaan 28, 4527 BE Aardenburg
 Dorpsstraat 133, 4511 EE Breskens
 1 Novemberstraat 1, 4524 BX Sluis
www.dacwest.nl
 telefoon: 0117-454484 (24 uur/dag!)
 behandeling op afspraak
 [liefst bellen tussen 09.00 en 15:00 uur!]

STERKLINIEK
 dierenartsen

nieuwsbrief

In deze uitgave o.a.: ■ Jeuk in de zomer, Atopie bij de hond ■ Help, vlooien! ■ In de lift...

Mijn hond eet poep!

... onweerstaanbaar voor sommige honden: poep van hen zelf, van soortgenoten, van katten, van paarden, en owee als er hier of daar een mensendrol gevonden wordt, 'n delicatessie van de eerste orde! Zelfs bevroren zijn genoemde drollen synoniem met lekkernijen.

Van nature eet moeder-teef de ontlasting van haar pups, waardoor ze voorkomt dat het nest gaat stinken en haar eventuele vijanden haar nest met pups vinden; sommige pups kopiëren dit gedrag van hun moeder! Dit gedrag stopt meestal automatisch bij ouder worden, maar toch slaan een aantal dieren opnieuw aan het poep-eten. Oorzaken moeten niet gezocht worden in slechte voeding en/of onvoldoende voeding, maar eerder in een te kort aan aandacht, of ze doen het uit verveling of uit frustratie; je kunt het je misschien toch enigszins voorstellen: waar meerdere honden op een te kleine ruimte worden gehouden ontstaan vaak spanningen en frustraties, maar wat je je moeilijker kunt voorstellen en toch gebeurt, is dat het ook mogelijk is dat de honden in kwestie door

verveling bijna letterlijk de drol uit de kont van de anderen kijken, 't kan dan 'n spelletje worden wie hem als eerste heeft ...

Poep-eten kan, zoals eerder gezegd, ook voorkomen omdat je hond het gewoon lekker vindt. Naast het feit dat wij het vies vinden, is het voor de hond niet echt gezond, want poep-eten betekent blootgesteld worden aan allerlei bacteriën, wormen en andere ziekteverwerkers.

Pups meteen straffen als ze ermee beginnen lijkt de meest effectieve oplossing, reguliere uitlaatplaatsen vermijden en de hond aan de lijn houden bij uitlaten zijn duidelijk logische oplossingen; als de hond zijn / haar eigen ontlasting opeet doe dan eens wat knoflook of pompoen of ananas (op eigen sap of in siroopvorm) of biergist door het eten, en / of geef de hond dagelijks wat karnemelk, waardoor de eigen ontlasting minder aantrekkelijk wordt. Als deze middeltjes niet helpen kun je nog 'ns 'n poging wagen met het geven van één echte eierkoek per week.

Als niets meer helpt dan zul je moeten trachten de hond een onaangename ervaring te laten opdoen door zo iets als wat peper of sambal ongezien door de mogelijk op te eten drol toe te voegen ..., want ook een hond is nooit te oud om iets te leren, behalve als ie té dom is natuurlijk!

Dierenartsen Geert de Bruijkere, Liesbeth van Bruinessen & Diede van Tarrij

Vernieuwde website

'Dierenartsencentrum West' heeft haar website in een nieuw moderner jasje gestoken! Surf gerust eens naar www.dacwest.nl; een aantal foto's moeten overigens nog wel geactualiseerd.

ZOMER

Op het moment dat ik dit schrijf is net bekend geworden dat het één van de warmste voorjaren is geweest ooit! Het is ook wel te zien aan de tuin, deze staat er prachtig bij en loopt voor ten opzichte van voorgaande jaren, ik kan me niet herinneren ooit zo veel te hebben moeten sproeien. Her en der teisteren rupsen het jonge bladgroen maar de kool- en pimpelmeesjes weten wel raad met ze, menig mezenjong wordt er groot van. Terwijl ik gisteren zat te werken werd ik gestoord door tikken tegen het raam, een koolmees haalde halsbrekende toeren uit en probeerde door het glas heen vliegjes te vangen die op de binnenzijde van het raam zaten. Nieuwsgierig zette ik de tuindeur open, even later zat dezelfde koolmees op de boekenkast mij eigenwijs aan te staren met twee kleine zwarte oogjes. Even later was ik verlost van alle vliegjes op kantoor, hongerige jongen maken ouders kennelijk brutaal.

Misschien krijgen we ook wel een warme zomer, honden zullen dan zeker graag zwemmen. Pas op in ondiep water voor blauwalg, dit kan lelijke huidirritatie veroorzaken. Maak ook de oren van uw hond goed schoon en droog na het zwemmen. Ziet of hoort u van dode vogels in het water, blijf er dan bij weg want dan is er mogelijk sprake van botulisme. Ziet alles er goed uit? Geniet dan lekker met uw hond van de zomer ennuuh... niet de hond achterlaten in de auto! Als u de hond meeneemt op vakantie in de auto vergeet dan niet op tijd te zorgen voor medicijnen tegen reisziekte en de benodigde vaccinaties. De Dierpas laat u beschikken over de medische gegevens op vakantie, vraag er naar bij uw dierenarts, je weet maar nooit! Fijne vakantie!

Jeuk in de zomer, Atopie bij de hond

Krabben, bijten, rode huid, (oor)ontsteking en stinkende lichaamsgeur zijn heel vervelende klachten voor een hond en zijn/ haar eigenaar. Deze klachten komen vaak voor in de zomer, maar het kan ook het gehele jaar het geval zijn.

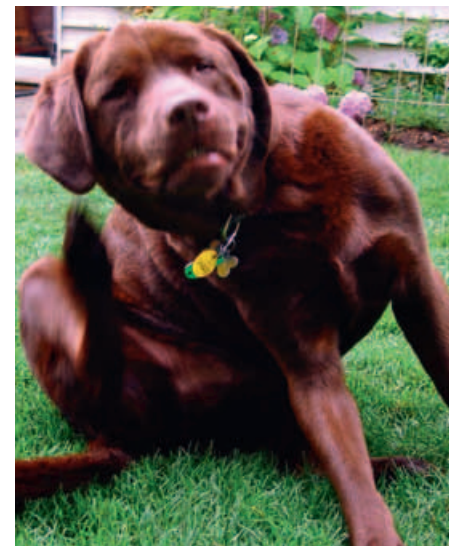
Jeuk wordt bijna altijd veroorzaakt door allergie. Een allergie is een overdreven, sterke reactie van het afweersysteem op stoffen van buitenaf. Bij contact met deze lichaamsvreemde stoffen (bijvoorbeeld vlooienspeeksel of voedingbestanddelen) produceert het afweerapparaat bij allergiepatiënten stoffen die jeuk en ontsteking in de huid veroorzaken. Er zijn verschillende vormen van allergie, de meest voorkomende zijn voedingsallergie en atopie.

Om vast te stellen aan welke vorm van allergie de hond lijdt en hoe het dier het beste behandeld kan worden, is het belangrijk eerst een voedingsallergie uit te sluiten. Daartoe krijgt de hond gedurende 8 weken een dieet met voedingsstoffen welke het dier nog nooit heeft gegeten. Als de klachten op dit eliminatiedieet verminderen is er sprake van een voedingsallergie en kan de dierenarts een passend dieet voorschrijven om het dier klachtenvrij te krijgen of te houden. Wanneer de hond ondanks het eliminatiedieet klachten blijft houden kan er een allergietest voor atopie worden gedaan door bloedafname of een huidtest.

Atopie is een allergie voor stoffen uit de omgeving, zoals huisstofmijten, stuifmeel van bloeiende gewassen of huidschilfers van dieren. De jeuk en ontsteking kan over het hele lichaam voorkomen, maar concentreert zich meestal in de oksels, in de liezen, tussen de tenen, in lipplooien en in de oren. Deze klachten ontstaan vaak al voor het 3e levensjaar. Atopie is erfelijk en komt meer dan gemiddeld bij een aantal hondenrassen voor, zoals de West Highland White terrier, de Labrador- en de Golden Retriever, de Lhasa Apso, de Duitse Herder en de Shar-Pei.

De behandeling van een hond met atopie is meestal levenslang noodzakelijk. Doel van de behandeling is om de allergische klachten zoveel mogelijk onder controle te brengen zodat de hond er minder last van heeft. De ernst van de klachten kan sterk wisselen. De ene hond heeft veel meer last van de atopie dan de andere en ook bij dezelfde hond kunnen de klachten

erg variëren. Hierdoor is het niet mogelijk één standaardbehandeling te geven voor iedere hond met atopie, maar moet de behandeling per individuele hond apart afgestemd worden. Een belangrijk onderdeel van de behandeling is de zogenaamde immunotherapie of hyposensibilisatie. Hierbij wordt getracht het dier minder gevoelig te maken voor de stoffen

waarvoor hij allergisch is door juist deze stoffen volgens een bepaald schema via onderhuidse injecties toe te dienen. Omdat de afweer van de huid bij honden met atopie is verminderd, treden infecties van de huid met bacteriën en gisten eerder op en verergeren dan de huidklachten. Daarom kan het ook nodig zijn om gebruik te maken van antibiotica en speciale shampoos. Ook preventieve vlooiënbestrijding is essentieel. Een speciaal dieet met hoge gehalten aan onverzadigde vetzuren werkt ontstekingsremmend en afweerhogend en kan de conditie van de huid en vacht verbeteren. Omdat de behandeling van atopie dus voor iedere hond weer net iets anders is, gaat er meestal wel wat tijd overheen voordat duidelijk is geworden wat en hoe de beste behandeling is voor een bepaalde hond.

Wordt uw hond een dagje ouder? Waar u als eigenaar op kunt letten bij honden en gewrichtsproblemen

Zoals u weet, zijn honden van nature atleten en zitten vol energie, zeker als ze jong zijn. Maar die beweeglijkheid kan z'n tol gaan eisen. Dat kan betekenen dat een oudere hond last kan krijgen van zijn/haar gewrichten. Veel oudere honden hebben last van chronische gewrichtsproblemen (dierenartsen beschouwen alle honden ouder dan zeven jaar als oudere hond). Net als bij mensen, bemoeilijken gewrichtsproblemen ook bij honden de beweging en zorgen voor pijn. Maar anders dan bij de mens is het vaak lastiger te zien dat een hond pijn heeft. Honden zijn vaak stoïcijns en klagen zelden. Dus waar kan u op letten?

Gewrichtsproblemen bij de hond

Hoewel gewrichtsproblemen meestal samen gaan met pijn en stijfheid, valt het vaak pas na behandeling met pijnstillers op, dat uw hond voor de behandelperiode minder beweeglijk was. Kreupelheid of trekken aan één poot valt meestal snel op, maar kreupelheid aan meerdere poten is vaak lastiger te herkennen. Ook algemene stijfheid, of stijfheid bij het opstaan of na een wandeling, valt niet altijd meteen op. Sommige honden lijken helemaal niet kreupel, en laten alleen een licht afwijkende gang zien of hebben minder zin om mee naar buiten te gaan.

Waar u op moet letten: De vier gezichten van chronische pijn bij de hond

De volgende vier eenvoudige vragen kunnen u en uw dierenarts helpen om kleine veranderingen in het gedrag van uw hond te herkennen die kunnen duiden op pijn.

Het is zinvol om de antwoorden op deze vragen mee te nemen naar uw dierenarts tijdens uw volgende praktijkbezoek. Als uw hond gewrichtsproblemen heeft, kan uw dierenarts u meestal helpen.

1. Is het u opgevallen dat uw hond minder of anders beweegt?

- Kreupel of stijf bewegen
- Moeilijk in de auto of op een stoel springen
- Problemen bij het traplopen.
- Moeite met het opstaan, bijvoorbeeld na een tijdje gelegen te hebben.

2. Is het karakter van uw hond veranderd?

- Minder vriendelijk tegen kinderen en/of andere honden
- Verminderd contact met u of uw gezin
- Angstiger of juist aanhankelijker

3. Is u een verandering opgevallen in poetsgedrag?

- Bijten op poten
- Ongewoon likken dat kan leiden tot kale plekken

4. Is uw hond minder actief dan vroeger?

- Niet willen lopen of spelen
- Meer slapen en rusten, vooral op een specifieke plaats
- Lusteloosheid

Wanneer het antwoord op één van deze vragen "ja" is, neem dan contact op met uw dierenarts of de dierenartsassistent(e) voor advies en laat uw hond onderzoeken.

Als uw hond chronische gewrichtsproblemen heeft, kan uw dierenarts een NSAID (niet-steroïde ontstekingsremmers) voorschrijven. NSAID's verminderen de pijn en stijfheid.

Hierdoor wordt de kwaliteit van leven van uw hond sterk verbeterd.

Andere handige tips:

Houd het gewicht in de gaten

Overgewicht leidt tot een extra belasting van de gewrichten van uw hond, dus u helpt uw hond door hem/haar niet te zwaar te laten worden. Als uw hond te zwaar is, vraag dan uw dierenarts naar een afvalprogramma. Vaak is het moeilijk om honden met gewrichtsproblemen voldoende te laten bewegen om de overvloedige kilo's 'erf te lopen'. Daarom is het meestal nodig om uw hond minder eten te geven.

Zorg voor de juiste manier van bewegen

Regelmatig, rustig bewegen helpt om stijfheid van de gewrichten te voorkomen en houdt de hond actief. Het is beter om wilde spelletjes zoals achter een bal aan rennen, te vermijden. Uw dierenarts kan u helpen een geschikt bewegingsschema op te stellen voor uw hond.

Overweeg speciale voedingssupplementen

Als uw hond gewrichtsproblemen heeft, kan uw dierenarts adviseren om gewrichtssupplementen te gebruiken, zoals Seraquin®. Deze kunnen helpen de normale functie van het gewricht en de pezen te onderhouden.

Overweeg alternatieve therapieën

Hydrotherapie wordt steeds vaker ingezet bij honden met artritis. Hiervoor is een speciaal zwembad nodig dat veilig en gecontroleerd zwemmen mogelijk maakt. Zwemmen draagt bij aan de opbouw van spiermassa, wat de gewrichten kan ondersteunen. Deze vorm van lichaamsbeweging heeft een lage intensiteit en zal daarom de gewrichtspijn van uw hond niet verergeren. Uw dierenarts kan u adviseren over hydrotherapie bij u in de buurt.

Voor meer informatie, raadpleeg uw dierenarts. Kijk ook eens op www.seraquin.nl

Help, vlooien!

Vlooien zijn al sinds mensenheugenis bekend als parasiet van mens en dier. Het zijn zeer succesvolle parasieten en vele diersoorten hebben hun eigen vlo. Zo zijn er kattenvlooien, konijnenvlooien, kippenvlooien, mensenvlooien, hondenvlooien enzovoort.

Tegenwoordig wordt het grootste gedeelte van de vlobesmettingen veroorzaakt door de kattenvlo. Recent is hier onderzoek naar gedaan en het is goed om eens stil te staan bij welke factoren een vlooienbestrijding succesvol maken. Vlooien brengen ziektekiemen over (wormen, bacteriën), en zorgen verder voor jeuk, bloedarmoede bij jonge dieren, allergieën en zijn tenslotte niet te beroerd om een uitstapje bij de eigenaar te maken.....

In het onderzoek is gekeken waarom eigenaren, ondanks de inzet van goede middelen, toch niet van de vlooienplaag afkwamen. Vaak wordt genoemd dat de vlooien resistent aan het worden zijn maar daar is wetenschappelijk nog geen bewijs voor gevonden. Uit het onderzoek bleek wel dat de eigenaar de zwakke schakel was in de bestrijding van de vlo.

In 31% van de gevallen werd onvoldoende werkzame concentratie bereikt met vlooiendruppels door een verkeerde toepassing. Een verkeerde plaats (waar het dier de stof kan weglippen) en inwrijven (helpt blijft aan je eigen hand zitten) waren hier de duidelijkste oorzaken.

Verkeerde behandeling is de grootste boosdoener bij een falende vlooienbestrijding. In 62% van de gevallen is aangetoond dat onvoldoende lang werd behandeld of dat de frequentie van behandelen niet juist was. De herhalingen van de behandelingen dienen

op het juiste tijdstip plaats te vinden anders krijgt de vlooienpopulatie weer de kans om zich uit te breiden.

Een veel gemaakte fout is dat niet alle huisdieren worden behandeld. Bijvoorbeeld de hond wordt keurig behandeld maar men vergeet de kat. Deze zorgt dan voor verse aanvoer van vlooien van buiten!

Als er al een besmetting is dan kan de feitelijke behandeling lang duren. Alle stadia van de vlo moeten volwassen worden en gedood worden en hier gaat enige tijd overheen. Daarbij mag er geen nieuwe aanvoer zijn en moet het huis geleidelijk aan "vrijgemaakt" worden van besmetting. Eigenaren denken vaak dat het niet werkt omdat ze nog steeds vlooien zien bij het huisdier. Dit zijn echter niet dezelfde vlooien als eerst maar nieuwe generaties die voortgekomen zijn uit de reeds aanwezige eieren, larven of poppen in huis.

Het bestrijden van een reeds aanwezige infectie kan heel lastig zijn. Eén van de ontwikkelingsstadia van de vlo is het popstadium. Uit deze pop ontwikkelt zich het volwassen insect maar zo'n pop kan wel een jaar lang blijven "wachten" op de ideale omstandigheden om uit te komen. Deze poppen zijn vrijwel niet te doden want de cocon heeft een enorm beschermende werking.

Raadpleeg uw dierenarts voor een goed en veilig advies, rekening houdende met mens, dier en milieu. Als laatste tip zou ik u willen meegeven om de dieren regelmatig te controleren op het voorkomen van vlooien. Deze parasieten weten zich in het algemeen goed schuil te houden op het huisdier. Wij hebben al menig eigenaar aan de behandeltafel ongewild doen schrikken met het aantonen van hardlopende vlooien op hun huisdier of de kleine zwartbruine vlooienpoepjes in de vacht. Twijfelt u? Leg dan de vlooienpoepjes op een natte tissue en u ziet de omgeving roodbruin kleuren ten gevolge van restanten van verteerd bloed. Vergeet ook niet om de teken preventief te bestrijden, vaak kan dit in een gecombineerde behandeling.

WEETJES

Eenzaam

Door een gebrek aan kennis over wat een dier nodig heeft, ondervinden talloze dieren ernstige welzijnsproblemen. Zo hebben veel eigenaren geen idee hoe konijnen of cavia's moeten worden gehouden. Dat blijkt uit een enquête die onlangs onder 19.000 huisdiereigenaren is uitgevoerd. In de enquête werd de vraag gesteld: 'Kunnen konijnen en cavia's het beste alleen gehouden worden of liever met een of meer soortgenoten samen?'. Bijna de helft (47%) van de ondervraagden gaf daarop een verkeerd antwoord en stelde dat de dieren ofwel het beste alleen kunnen zitten, ofwel dat het niet uitmaakt hoe ze gehouden worden. Dat betekent dat de helft van de huisdiereigenaren niet weet dat deze dieren grote sociale behoeften hebben. Dat veroorzaakt veel dierenleed, want het verkeerd huisvesten van konijnen en cavia's kan leiden tot ernstige welzijnsproblemen. Een konijn of een cavia wordt vaak beschouwd als een ideaal en goedkoop speelkameraadje voor de kinderen, dat makkelijk te houden is. In Nederland worden dan ook bijna een miljoen konijnen en maar liefst 864.000 cavia's, hamsters en andere knaagdieren als huisdier gehouden. Toch is de verzorging van deze dieren lang niet zo eenvoudig als het lijkt. Van nature leven konijnen en cavia's in groepen, wat betekent dat ze veel contact met soortgenoten nodig hebben. Als ze alleen worden gehouden kan stress en eenzaamheid ontstaan. Daarnaast hebben met name konijnen ruimte om te bewegen nodig, wat een doorsnee konijnenhok onvoldoende biedt.

Eigen kat wel, andersmans kat niet naar binnen?!

Om indringers buiten te houden en de eigen kat(ten) vrije toegang te geven zijn tegenwoordig kattenluiken verkrijgbaar die afgesteld worden op de identificatie CHIP van uw kat(ten).

Import

Steeds meer honden worden meegenomen uit het Middellandse Zee gebied. Dat resulteert in nieuwe uitdagingen voor dierenartsen, want deze dieren blijken bijzonder vaak voor Nederland zeldzame parasitaire infecties onder de leden te hebben, zoals de Franse longworm, hartworm, Ehrlichia en Leishmania.

Reisziekte hoeft geen belemmering te zijn!

Wat weten we over reisziekte?

Reisziekte komt bij honden regelmatig voor. Uit onderzoek blijkt dat zo'n 1 op de 6 honden wel eens last heeft van dit probleem. Jonge honden zijn in het algemeen vatbaarder voor reisziekte dan oudere, en sommige dieren groeien er met het ouder worden zelfs helemaal overheen. Andere honden echter houden er hun hele leven last van. Reisziekte kan zich voordoen bij reizen met alle soorten voertuigen: auto, trein, boot of vliegtuig. Er is dus niet alleen maar sprake van "wagenziekte".

Hoe reisziekte precies wordt veroorzaakt is nog niet tot in detail bekend. Wat we in ieder geval wel weten is dat er door de bewegingen tijdens de reis een soort tegenstrijdigheid ontstaat tussen signalen die vanuit het evenwichtsorgaan de hersenen bereiken en signalen vanuit het oog. Maar ook andere factoren kunnen een bijdrage leveren aan het ontstaan van reisziekte. Zo reageren sommige honden op de nervositeit of angst ten gevolge van het lawaai van de auto, de bewegingen van het voertuig etc. gedurende de reis. Je zou in deze gevallen ook kunnen spreken van reisfobie. Daarnaast is er sprake van individuele verschillen in gevoeligheid: net als bij mensen het geval is krijgen sommige honden heel snel last van reisziekte, andere nooit.

Bij gevoelige individuen wordt door bovengenoemde signalen het zogenaamde braakcentrum in de hersenen geprikkeld. Ongeacht de onderliggende oorzaak en de aard van de signalen zijn de symptomen van reisziekte bij honden over het algemeen dezelfde. De meest voorkomende verschijnselen hierbij zijn overmatig kwijlen, rusteloosheid, misselijkheid en braken.

Hoe vervelend is reisziekte?

Reisziekte gaat niet alleen gepaard met symptomen die door de hond als onaangenaam worden ervaren, maar beperkt ook de mogelijkheden om de hond mee te nemen op vakantie en uitjes. Uit enquêtes is gebleken dat bijna de helft van de hondeneigenaren die hun hond op dit moment niet meenemen op reis of in de auto, dit wel zou doen als de hond geen last zou hebben van reisziekte.

Wat kunnen we tegen reisziekte doen?

Er zijn allerlei manieren om reisziekte wat draaglijker te maken. De belangrijkste tips op een rijtje:

- ▶ Zorg dat uw hond frisse lucht krijgt gedurende de reis door de ramen een stukje open te zetten.
- ▶ Rijd voorzichtig en voorkom onnodig remmen of accelereren.
- ▶ Zorg dat de auto niet te heet of te koud is. Honden kunnen niet zo snel hun lichaamstemperatuur aanpassen.
- ▶ Neem gedurende langere reizen regelmatig pauze en laat uw hond uit de auto komen om te drinken.
- ▶ Laat de hond wennen aan de auto door te beginnen met korte reizen en geleidelijk uit te bouwen naar langere reizen.
- ▶ Als de hond de auto associeert met een leuke activiteit, zoals een wandeling op de plek van bestemming, zal dit helpen om eventuele angst en onrust te verminderen.
- ▶ Maak de eerste paar reizen voor puppies zo leuk en stressvrij mogelijk, aangezien deze eerste ervaringen al voor een deel bepalen hoe ze zich nadien zullen voelen bij autoreizen.

Maar in de meeste gevallen is de steun van medicijnen onontbeerlijk. Verschillende medische, homeopathische en op kruiden gebaseerde geneesmiddelen worden gebruikt om reisziekte bij mensen te voorkomen, en veel van deze middelen zijn ook uitgetest bij honden. De werking op het braakcentrum bleek meestal echter onvoldoende en bij veel middelen is er sprake van een onvoorspelbaar, en soms aanzienlijk versuffend effect. Vaak blijft de hond ook na afloop van de reis nog een tijd onnodig duf en slaperig.

Recent is echter een nieuw diergeneesmiddel ontwikkeld specifiek voor de preventie van reisziekte bij honden. Dit middel is alleen verkrijgbaar bij de dierenarts. Het heeft geen versuffende of andere bijwerkingen en de werkingsduur van een dosering is minimaal 12 uur.

Vraag aan de balie om meer informatie!

STERKLINIEK
dierenartsen

Colofon

Redactie

Drs. I.E. van Alten, dierenarts

Drs. B.J. Carrière, dierenarts

E-mail: info@sterkliniek.nl

De nieuwsbrief verschijnt 3 keer per jaar en is een uitgave van Sterkliniek Dierenartsen.

In de lift...

Het avondrondje was lekker geweest. De tweejarige Jack Russel Billie had lekker gespeeld met zijn vriendjes op het door de lome lentezon verwarmde veld. Het was al donker. Nog even met de lift omhoog naar het appartement op de derde etage en dan naar bed. In gedachten verzonken liep de eigenaar de lift weer uit en graaide in zijn broekzak naar de huissleutels. Billie was echter om onverklaarbare redenen in de lift blijven zitten. De rolband, die aan zijn halsband zat, werd langer en langer en de liftdeur sloeg dicht. Op hetzelfde moment ging de lift automatisch naar beneden. In een verschrikkelijke flits besefte de eigenaar wat er ging gebeuren: een pijnlijke adrenalinestoot spoot door zijn lichaam. Hij vloog terug naar de liftdeur en bonsde op de deur, drukte op alle knopjes, schreeuwde om hulp. Niets hielp. Hij rende met reuzenpassen de trappen af om op elke etage

op de knopjes te drukken, maar de lift was steeds iets sneller. De lijn zou strak komen te staan en wat dan? Wat dan??? Hij wilde niet denken aan het ergste scenario en eenmaal beneden op de begane grond opende hij met angst en beven de liftdeur: geen Billie...?! Maar hij hoorde zacht gekerm, komend van het plafond van de lift. Hij duwde een plafondplaat omhoog en op de bovenzijde van de lift lag Billie, levend! Hij tilde hem liefdevol van het liftdak en rende de trappen op. Toen kreeg ik een nachtelijk telefoontje en liet ze meteen komen. Zelden zo een hartverscheurend en schokkend tafereel meegemaakt: een dubbele klaplong, een mogelijk gescheurd middenrif, complete shock, een bekkenbreuk en een schijnbaar totale verlamming. Wat voelde ik mee met de zeer verdrietige eigenaren. De eerste opvang was allesbeslissend: forse pijnstilling, in de zuurstofkooi,

aan de infuus pomp, shockmedicatie en continue bewaking. De röntgenfoto's stuurden we naar de specialist. Na een intensieve nachtwake was Billie wat rustiger, ademde vrijer en accepteerde dwangvoeding. De specialist kon 2 dagen later de bekkenbreuk herstellen. In de tussentijd kon Billie steeds iets aansterken en bleek het middenrif gelukkig intact! De operatie verliep voorspoedig. Billie bleek, toen de lijn strak kwam te staan, tussen de lift en de schacht door gewrongen te zijn en was daarna uit zijn halsband op het dak van de lift gevallen. We zijn nu zes weken verder: Billie loopt weer, kan plassen en poepen en zijn longen zijn helemaal hersteld. Hij is nog lang niet de oude, maar zijn gezondheid zit weer duidelijk in de...!

Drs. L. Kamps, Sterkliniek Dierenartsen Hillegom

Nieuws van Sterkliniek Dierenartsen

In april heeft weer de jaarlijkse controle plaats gevonden van ons ISO 9001:2008 certificaat. Lloyd's Register Quality Assurance heeft zich overtuigd van ons kwaliteitssysteem en tot onze vreugde alles in orde bevonden. Het is dit kwaliteitssysteem, wat ook vele diergeneeskundige zaken omvat in ons geval, dat er voor zorgt dat er zo veel mogelijk zaken worden gewaarborgd bij de deelnemers. Uiteindelijk komt dit u en uw huisdier ten goede. Apparatuur betrokken bij de gasanesthesie en röntgenapparaten worden bij Sterklinieken verplicht gecontroleerd. Daarnaast is er bijvoorbeeld bij onze deelnemers wel een bepaalde hoeveelheid verplichte nascholing per jaar, zowel voor dierenartsen als voor dierenartsassistenten. Zo zijn wij enkele jaren geleden gestart met speciale cursussen op het gebied van operatie(kamer) hygiëne die werden verzorgd door deskundigen uit de humane gezondheidszorg. Dit jaar was het verhaal op het nationale congres voor gezelschapsdieren te horen. Met ons motto "het kan altijd beter" in de hand zullen wij blijven streven naar continue verbetering van onze dienstverlening.

Proteq Dier & Zorg Verzekering, **de beste zorg voor uw hond of kat**

Verzeker uw hond of kat van de beste medische zorg met de Proteq Dier & Zorg Verzekering

De Proteq Dier & Zorg Verzekering is dé ongeval- en ziektekostenverzekering voor honden en katten.

Bereken uw premie op www.sterkliniek.nl

Proteq
Dier&Zorg

onderdeld van SNS REAAL